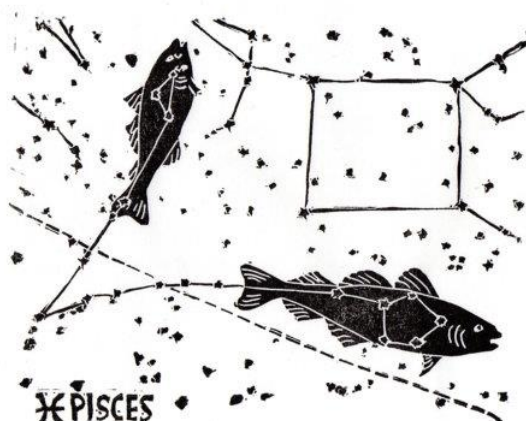

Ta zgodba iz grškega mitološkega sveta pripoveduje, zakaj ozvezdje Ribi rišemo tako, kakor da bi bili ribi med seboj povezani s tanko črto. Na nebo so ga postavila že stara ljudstva Mezopotamije, saj se je v njem nahajalo spomladansko sonce.

Zgodba o Afroditi in Erosu

Nekega dne sta se boginja lepote in ljubezni Afrodita in njen sin Eros sprehajala ob rečnem bregu. Ustrašila sta se, ker se je pred njima nenadoma pojavil Tifon, pošasten stoglavi zmaj, velik kot gora, ki je bruhal goreče plamene in imel tako ogromna krila, da je z njimi lahko zakrival Sonce. Kamor je stopil, so tla pod njim zagorela, voda zakipela in gosti in črni oblaki dima so se valili okrog njega. Kadar se je ta pošast pojavila, so celo vsemogočni bogovi zbežali z gore Olimp, kjer so sicer brezskrbno in mirno preživljali svoje božanake dneve in noči. Da bi se rešili, so se spreminjali v različne živali.

Tako je bilo tudi z Afrodito in Erosom. Da bi Tifonu ušla, sta se spremenila v ribi. Potopila sta se globoko v reko, kamor ju Tifon, ki je lahko živel le v žgočih plamenih in ognju, ne pa v vodi, ni mogel slediti. Da se ne bi ločila drug od drugega, sta se povezala med seboj z dolgo vrvjo. Tako ozvezdje Ribi tudi rišemo. Dve na nebu precej razmaknjeni ribi sta povezani s črto - nitjo šibkih zvezd, ki se vleče od repa ene ribe do repa druge.

Ozvezdje Ribi (Pisces), pri nas zvečer vidno od septembra do januarja. Severna riba (zgoraj) je Eros, južna pa Afrodita. Povezani sta z vrvico šibkih zvezd. Na sredini med njima je zvezdica, ki vrvico nekako razdeli na dva dela. Rimljani so tej zvezdici rekli Vozel, saj se v njem srečata oziroma prepletata zvezdni niti, ki gresta do posameznih zvezd obeh rib.